

שמעון הכסטר ת.ז. 000388587
רח' צבי גרץ 7 ירושלים, טל 053-5318186
דוא"ל: chisdai@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה
 2. מדינת ישראל – משרד האוצר
 3. הממונה על הגימלאות
- ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

בקשה מטעם התובע

1. בעקבות אישור כב' השופט לשחרר את עו"ד יעקב חיסדאי מהמשך ייצוגי לדחות את המועד עד ליום 12.11.2023.
 2. כוונתי היתה לאתר במהלך תקופה זו ולבחור עו"ד שיסכים ליצגני, ולאחר שילמד את כל התיק, יבוא בדברים עם הנתבעת בהתאם לאמור בהחלטת כב' השופט מ-23.7.2023 ויגבש את תשובתי לביה"ד. דא עקא, שהדחיה של 60 יום, כללה את תקופת חגי תשרי, שבהם מעטים ימי העבודה האפקטיביים ובהם לא הצלחתי במשימה.
 3. מייד לאחר מכן פרצה מלחמת "חרבות ברזל" (שאני מעדיף לכנותה "מלחמת משיב הרוח" ע"ש תפילת "משיב הרוח ומוריד הגשם" הגשמי, שנאמרה לראשונה השנה ביום פרוץ המלחמה בשמחת תורה מחד, והרוח ששבה לעם, כפי שאנו חווים בימים קשים אלו). גיוסם המידי של בני (אב לשבעה) ועוד תשעה (!) נכדים שרובם נלחמים בתוך רצועת עזה וחלקם בגבול הצפון הזמן, המתחים האין סופיים הנלווים, הזמן ומאמצי המוקדשים לפעילות אזרחית התנדבותית הנדרשת בימים אלו, לא מותירים לי כוחות נפש ויכולת להתמקד בענייני משפטי ולצערי גם לא לעמוד במועד שנקבע ע"י ביה"ד.
 4. במהלך רגיל של הדברים הייתי מן הסתם מבקש מבית הדין, על רקע המתואר לעיל, לדחות את מועד ההגשה של עמדתי לתקופה סבירה כלשהי אך במצב החרום הנוכחי, כאשר איש איננו יודע כרגע לנבא את ההתפתחות הצפויה או את מועד סיומה המשווער של המלחמה, אני עומד מול בית המשפט אובד עצות ולא יודע כמה זמן דרוש עדיין ומהי התקופה המבוקשת לדחיית מועד הגשת עמדתי לבית הדין.
 5. עם זאת, ובמיוחד לנוכח ההתרחשויות בתקופה זו וכפי שכבר כתבתי בעבר, אני מעוניין לסיים במהירות את פרשת התביעה לסיום בפשרה הוגנת ובלבד שהפשרה תקח בחשבון ולא תתעלם מהעובדות שלגביהן אין חילוקי דעות ביני לבין המדינה כמפורט במסמך "עמדת התובע להצעת לפשרה" מיום 17.7.2023 שהוגשה לביה"ד (להלן: מסמך העמדה).
- יודגש בהקשר זה שהנתבעת לא הכחישה, לא ערערה ולא חלקה על כך שאין חילוקי דעות בין הצדדים לגבי זכויות התובע המפורטים במסמך העמדה, והמתומצתות להלן:

- א: 2% גימלה לשנה (ולא פחות מ-2%) לשנה. (ר' פסקא 2 בנספח 1 למסמך העמדה).
- ב: הגימלה המקסימלית היא עבור 35 שנה $(2\% \times 35 = 70\%)$ ולא יותר מ-35 שנה (ר' שם וכן פסקא 1 להנחיות אהרונב לפיה "הגימלה תושבת על 70%", דהיינו $2\% \times 35$).
- ג: הגימלה על כל תקופת העבודה בחוזה (22.33 שנה) תהיה לפי משכורת החוזה (סעיף 12ב לחוזה). אין בסעיף ולו רמז לשקלול כלשהו והמדינה לא טענה בכתב ההגנה לפרשנות שונה לסעיף 12ב.
- ד. הסמכות לקביעת דרגת הפרישה של התובע אינן בסמכות הממונה על הגימלאות (או מנהל האגף לפרישה וגימלאות) אלא בידי המשרד המעסיק (ר' סעיף 38 לפסה"ד של ביה"ד הארצי בערעור התובע ע"ע 2514-07-20)
6. לפיכך, ומבלי לוותר על זכות כלשהי, במיוחד מאחר ואין לי כרגע עדיין עו"ד שינחה אותי, ובהנחה שאין מניעה חוקית או נוהלית לכך, הייתי מבקש, ברשות בית הדין, לשקול תיקון של הצעת הפרשה כך שיתחשב בהסכמות הנ"ל בין הצדדים, כלהלן:
- א: חישוב הגימלה לתקופת עבודה בחוזה (על בסיס ההסכמות א-ג הנ"ל):
 2% לשנה, על כֹּל 22.33 שנות העבודה בחוזה, דהיינו: $44.67\% (22.33 \times 2\%)$
 מהמשכורת המעודכנת של החוזה, ביום תשלום הגימלה, ללא שקלול כלשהו.
- ב: יתרת הגימלה של $26.33\% (46.67\% - 70\%)$ בגין תקופת עבודה בכתב מינוי, תשולם בהתאם למשכורת קובעת בדרוג המח"ר.
- ג: לנוכח חילוקי הדיעות לגבי הדרגה בסולם הדרגות שעל בסיסה יש לחשב מרכיב זה של הגימלה, ולאור הסכמה הסעיף 5ד' לעיל, יבחן המשרד המעסיק את טיעוני התובע והדרגה תקבע על ידו בתיאום עם הגורמים האחראים בנציבות שרות המדינה המוסמכים לקבוע ולאשר דרגות לעובד בנסיבות מיוחדות ו/או חריגות.
7. אם הצעת הפרשה תתקבל, אווטר גם על מחצית תביעתי לפיצוי ולהעמידה על 75,000 ש"ח.
8. פשרה כזו תחסוך לבית הדין ולכל הצדדים זמן ומשאבים יקרים ומאחר ולמיטב ידיעתי אין עוד עובד מדינה המועסק בחוזה בכירים הזהה לשלי, גם לא תהיה לכך השלכת רוחב כלשהי.
9. לסיום אני מבקש לחזור ולהודות לכב' השופט על סבלנותו ועל שפתח את הפתח לאפשרות לסיים את הפרשה הכואבת כל כך בפשרה.

 שמעון הכסטר.

ירושלים, 12 לנובמבר 2023